

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Gminy J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Transportu, Budownictwa i Gospodarki
Morskiej
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – S. Autostrada
Małopolska S.A. z siedzibą w M.
o udostępnienie informacji publicznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 29 grudnia 2011 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) zasądza od strony powodowej na rzecz interwenienta ubocznego kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego w postaci konieczności rozstrzygnięcia o sposobie dokonywania kontroli sądowej odmowy udostępnienia informacji publicznej ze względu na tajemnice przedsiębiorcy, w szczególności o rodzaju dopuszczanych w tych sprawach dowodów.

Wniosek strony powodowej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazana przez stronę powodową kwestia nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Można ją odnieść tylko do tych podstaw kasacyjnych, które zarzucają naruszenie przepisów o postępowaniu dowodowym, tj. do przepisu art. 299 i do przepisu art. 233 § 1 k.p.c. Nie bardzo jednak wiadomo - ze skargi kasacyjnej jasno to nie wynika - jakiego rodzaju ograniczenia w zakresie dowodzenia w sprawach o dostęp do informacji publicznej - rozpoznawanych do dnia 29 grudnia 2011 r. przez sądy powszechne - mogłyby wchodzić w grę na tle tych przepisów. W każdym razie nie ma żadnych podstaw do pozbawienia w tych sprawach doniosłości, co zdaje się sugerować skarżący, dowodów pośrednich na fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu na rzecz strony pozwanej stanowiły przepisy art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. nr 169, poz. 1417 ze zm.) i art. 99 k.p.c. oraz 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.), a o kosztach procesu na rzecz interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – przepisy art. 107 w związku z art. 98, 108 §1 i art. art. 398²¹ k.p.c. oraz § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).